श्चलनं भूकंपजं दुःखमित्यर्थः ॥९॥ यौ धर्मौ परावरधर्मप्रवर्तकौ नेत्रौ जगतः संसारचक्रस्य कालपरिच्छेदद्वारा प्रवर्तकौ अतएव यत्र सर्वं प्रतिष्ठितं तौच ग्रहणं राहुग्रा
सदुःखं प्राप्तौ ॥ १० ॥ दैवस्य कर्मणोवशं नप्रमुंचंतीत्यर्थः ॥ किंपुनर्वक्तव्यं देहिनः सर्वभूतानि देहवंति सर्वभूतानिनमुंचंतीति पुंस्त्वमार्षं ॥ ११ ॥ नयानयौ तन्मू
लसुखदुःखे ॥ १२ ॥१३॥ अनिर्विण्णदर्शनाविषादरहितदर्शनाः विषादराहित्येन कृत्याकृत्यतत्त्वज्ञानवंतः ॥१४॥ तत्त्वतः समनुचिंतय युक्तायुक्तं कृत्याकृत्यंचेतिशेषः॥
शुभाशुभे कर्तव्याकर्तव्ये युक्तायुक्ते॥बुद्धियुक्ताः जानंति तस्मात्त्वं बुध्या विचिंतयेतिशेषः ॥१५॥ एवं दुःखमूलं प्राचीनं कर्म बुध्वा दुःखंसोढव्यमेवेत्याह ॥ अदृष्टेति ॥

याचेयंजगतोमातासर्वलोकनमस्कृता ॥ अस्याश्चचलनंभूमेर्दृश्यतेकोसलेश्वर ॥ ९ ॥ योधर्मौजगतोनेत्रौयत्रसर्वंप्रतिष्ठितं ॥
आदित्यचंद्रौग्रहणमभ्युपेतौमहाबलौ ॥ १० ॥ सुमहांत्यपिभूतानिदेवाश्चपुरुषर्षभ ॥ नदैवस्यप्रमुंचंतिसर्वभूतानिदेहिनः॥ ११ ॥
शक्रादिष्वपिदेवेषुवर्तमानौनयानयौ॥श्रूयतेनरशार्दूलनत्वंव्यथितुमर्हसि॥ १२॥ मृतायामपिवैदेह्यांनष्टायामपिराघव ॥ शोचि
तुंनार्हसेवीरयथान्यःप्राकृतस्तथा॥१३॥ त्वद्विधानहिशोचंतिसततंसर्वदर्शनाः॥ सुमहत्स्वपिकृच्छ्रेषुरामानिर्विण्णदर्शनाः॥१४॥ त
त्वतोहिनरश्रेष्ठबुध्यासमनुचिंतय ॥ बुध्यायुक्तामहाप्राज्ञाविजानंतिशुभाशुभे॥१५॥ अदृष्टगुणदोषाणामध्रुवाणांतुकर्मणां॥ नांत
रेणक्रियांतेषांफलमिष्टंचवर्तते॥ १६॥ मामेवंहिपुरावीरत्वमेवबहुशोक्तवान्॥ अनुशिष्याद्धिकोनुत्वामपिसाक्षाद्बृहस्पतिः ॥ १७॥

शास्त्रैकसमधिगम्यतया प्रत्यक्षेणादृष्टगुणदोषाणां धर्मत्वाधर्मत्वे गुणदोषौ ॥ आपाततोधर्मवद्भासमानानामधर्मत्वाद्वैपरीत्याच्च अध्रुवाणां फलनाश्यानां अनेन फलाव
श्यंभावः सूचितः तादृशानां कर्मणां निष्पत्तिः क्रियां तत्तत्पुरुषव्यापारमंतरेण नभवति स्वव्यापारेणकृतानां तेषामिष्टं फलं सुखं चादनिष्टंच फलं वर्तते प्रवर्ततएव नतुनप्र
वर्ततइति अतः सोढव्यमेवेतिभावः ॥ १६ ॥ इयंच बुद्धिस्त्वद्दत्तैव मेऽतस्तवोपदेशे किंसामर्थ्यमितिनवाच्यमित्याह ॥ मामिति ॥ अकारणे क्रोधवशमापन्नमितिशेषः ॥
बहुशोक्तवानितिसंधिरार्षः ॥ अनुशिष्याच्छिक्षितुंशक्तःस्याद्बृहस्पतिरपि अन्यस्य कागणनेत्यर्थः ॥ १७ ॥